

De reizende juf heeft elke week een andere groep

Heb je de groepsdynamiek voor elkaar, staat er ineens een nieuwe leerling voor je deur. En een week later zijn al je leerlingen vertrokken. Helga Kamp, leerkracht van de school voor kermiskinderen, is het niet anders gewend.

Leerkracht Helga Kamp is zelf ook een beetje een kermis-mens geworden, ze kan de vrijheid van de mobiele school niet meer missen. "Elke ochtend naar dezelfde locatie gaan? Ik geloof niet dat dat nog bij me past."

e kleine pauze is bijna voorbij als er wordt aangeklopt op de deur van de mobiele leswagons op het parkeerterrein van de Keukenhof in Lisse. “Jij moet Valentino zijn”, begroet leerkracht

Helga Kamp de jongen die een rolkoffer bij zich heeft. Ondertussen komen ook de andere leerlingen de wagen binnen, twee kleuters, een meisje uit groep 4 en een meisje dat in groep 5 zit. Tijdens de pauze zijn ze even naar huis geweest, naar de salonwagen waarmee ze met hun gezin van kermis naar kermis reizen.

Voor Kamp, al zo'n zestien jaar werkzaam bij de Rijdende School, is Valentino een nieuwe leerling. De anderen kennen hem al wel. Want zo gaat dat als je kermiskind bent, je reist door het hele land en op elke kermis ga je naar een mobiele school waar je elkaar vaak weer tegenkomt. In totaal zijn er zo'n tien relatief grote mobiele scholen voor groepen van vaak niet meer dan tien leerlingen. Ook zijn er dertien mini-scholen, campers die door de leerkrachten zelf naar de locatie gereden worden en waar ze lesgeven aan maximaal vier leerlingen.

GEEN ZOMERVAKANTIE

Met Valentino erbij telt de groep van Kamp vijf leerlingen, vorige week waren dat er zeven. Steeds is er weer een nieuwe groepsdynamiek. Ondanks de vele wisselingen bouwt Kamp echt wel een band op met de kinderen. “De meeste leerlingen heb ik elk jaar wel een keer in mijn groep en zie ik dus groeien. Megan is hier nu als kleuter en komt volgend jaar in groep 3 weer een keer bij me terug.”

Ongeveer 195 kinderen volgen het primair onderwijs via de Rijdende School. Zo'n 150 leerlingen volgen via de organisatie een vve-programma, dan wel voortgezet onderwijs of middelbaar beroepsonderwijs. Samen met de ouders bekijkt een consultant van de Rijdende School waar en wanneer een kind naar school kan.

“Zodra een kermis voorbij is, gaan gezinnen overrijden. Vertrekken ze naar de andere kant van het land, dan zijn ze soms twee dagen onderweg.” Om ervoor te zorgen dat leerlingen toch genoeg lessen hebben, is er geen zomervakantie. Zijn ze een periode veel naar school geweest, dan kunnen ze een weekje adempauze krijgen.

Kinderen zijn nooit continu bij de Rijdende School. Het kersmisseizoen, en daarmee het reisseizoen van de school, loopt van april tot november. Kamp: “Soms hoppen ze voor een korte periode terug naar de basisschool tot ze weer naar een kermis vertrekken.”

Als Kamp klaar is met voorlezen, gaan de leerlingen verder met hun weekprogramma. Valentino maakt zijn koffer leeg. Hij heeft een tafeltje toegewezen gekregen en treuzelt met het opbergen van zijn werkboeken, map en weekplanning. Hij vertelt dat hij de winterschool niet mist, de

Frederique (links) en Megan (rechts) zijn de kleuters van de gelegenheidsklas van vijf.

De kermissschool is gevestigd in een vrachtwagen met een uitschuifbaar deel. Leerkracht Helga Kamp: “Zodra ‘ie is uitgeschoven, ga ik inrichten.”

Valentino is voor Helga Kamp een nieuwe leerling, zijn klasgenoten kennen hem al wel. Want zo gaat dat als je kermiskind bent, je reist door het hele land en op elke kermis ga je naar een mobiele school waar je elkaar vaak weer tegenkomt.

De groepssamenstelling is elke keer weer anders op de mobiele school. Desondanks bouwt Helga Kamp echt wel een band op met haar leerlingen.

Louisa (groep 5, links) en Joanna (groep 4, rechts) zijn tijdens de pauze even naar huis geweest, naar de salonwagen waarmee ze met hun gezin van kermis naar kermis reizen.

basisschool waar hij naartoe gaat als er geen kermis is. Veel fijner vindt hij het om met de salonwagen dichtbij de school te staan. Vroeg opstaan hoeft dan niet.

Begrip opbrengen voor het kermisleven is belangrijk, aldus Kamp. “Zeker in de zomer gaan sommige leerlingen mee naar het kersmisterrein en je kunt je voorstellen dat het dan laat wordt. Voor een kind is het dan best moeilijk om om kwart voor negen op school te zijn. Ik kan niet zeggen: ‘Joh, kom maar een keer niet.’ Een kind moet naar school en ouders hebben daar een verantwoordelijkheid in. Maar we hebben het hier

niet alleen over het werk van ouders, de kermis is hun leven. Dat is een belangrijk verschil met burgergezinnen en daar moet je oog voor hebben. Overigens realiseren ouders zich goed dat wat wij doen hen in staat stelt om dit werk, dat ze door hun aderen hebben stromen, te blijven doen.”

WARMER OVERDRACHT MET DE WINTERSCHOOL

Zoals de leerlingen van kermis naar kermis trekken, is Kamp een reizende juf. “Elke ochtend naar dezelfde locatie gaan? Ik geloof niet dat dat nog bij me past. De vrijheid alleen al zou

‘De kermis is hun leven’

ik niet meer willen missen. Er komt zoveel meer bij kijken dan alleen lesgeven.” Vooraf heeft ze contact met de organisator van de kermis over de locatie van de school, zodat ze de chauffeur kan vertellen waar hij die, een vrachtwagen met een uitschuifbaar deel, neerzet.

“Als ‘ie is uitgeschoven, gaan de luiken open, krijg ik mijn stroom, internet, ga ik inrichten. Ik maak er een klasje van voor één of twee weken. Daarna ruim ik alles weer op, zet de spullen op de uitschuif, veeg en stofzuig, maak de tafels schoon.” Vervolgens gaat de school naar een volgende kermis. “De dag waarop ik de boel klaarmaak, lees ik me in om te zien welke kinderen ik heb en aan welk thema we gaan werken.”

Hoe anders de organisatie van de Rijdende School ook in elkaar steekt, onderwijs is onderwijs. Er zijn werkgroepen en teamvergaderingen, een digitaal leerlingvolgsysteem. En bij de start van het seizoen hebben de leerkrachten een warme overdracht met de winterscholen.

MET ZIJN HOOFD BIJ DE KERMIS

Het valt Valentino niet mee om zich op zijn sommen te concentreren. Achter hem kwetteren de kleuters Frederique en Megan er vrolijk op los. Joanna en Louisa die aan een tafelgroepje naast hem aan het werk zijn, hebben er minder last van. Met zijn gedachten is hij bij de kermis, geeft Valentino toe. Voor Kamp is het wel eens een worsteling, de variatie aan leeftijden in één groep. “Een ander zegt misschien: ‘Zeven leerlingen, wat is daar nou moeilijk aan?’ Maar ga er maar aan staan: twee kleuters en drie kinderen die uit verschillende methodes werken. En soms heb ik maar één kleuter in een groep met oudere kinderen. Dan ligt er echt wel een uitdaging.” ■